

از دفتر خبرگزاری دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران

شامگاه چهارشنبه، بیست‌ونهم اردیبهشت‌ماه ۱۳۷۲

گزارش ویژه

گرامی‌داشت زادروز مصدق بزرگ

روز چهارشنبه، بیست‌ونهم اردیبهشت‌ماه، در برخورد هنگامی با یکصدویازدهمین سالگرد زادروز مصدق بزرگ، از بامداد، تبوتاب روستای احمدآباد، که دو سه روزی در تهیه و تدارک گرامی‌داشت همیشه‌پیشوای ملت بود، به اوج رسید و دسته‌دسته شرکت‌کنندگان با چهره‌های شادمان و دسته‌های گل یکی پس از دیگری وارد قلعه شدند.

نخستین گروه، همچون هر سال، شماری از وابستگان شورای کارگران و پیشه‌وران حزب ملت ایران بودند که، پس از فاتحه‌خوانی و گل‌گذاری، به همراه گردانندگان کارهای قلعه‌ی احمدآباد، پذیرایی از مهمانان را بر عهده گرفتند. سپس داریوش فروهر با تنی چند از هم‌زمان جوان خود از راه رسید و گل‌بسته‌ای را که به سه رنگ سبز و سفید و سرخ و نشان حزب ملت ایران آراسته شده بود نثار مزار مصدق بزرگ کرد و به دیگر حاضران پیوست. از همان صبح زود، بساط پخت‌وپز آش سنتی مشهدی‌ها، که جواد مادرشاهی، از کوشندگان دیرپای جبهه‌ی ملی ایران، و تنی چند از همشهری‌هایش بر پا کرده بودند، حال‌وهوای خاصی به قلعه‌ی احمدآباد داده بود.

اندکی بعد، برخی از هموندان و هواداران حزب ملت ایران و، سپس، شماری از رهبران جمعیت نهضت آزادی ایران به مزار پیشوا آمدند؛ و، تا ساعت دوازده، به‌تقریب، صحن روبه‌روی ساختمان قلعه‌ی احمدآباد از جمعیت موج می‌زد و، در میان آنان، چهره‌های سیاسی شناخته‌شده‌ای که سال‌ها در راه استقلال و آزادی ایران پیکار کرده‌اند به چشم می‌خورد.

پس از شنیده شدن اذان ظهر از بلندگوها و صرف ناهار، که در فضائی صمیمی انجام گرفت، دکتر شمس‌الدین امیرعلایی، یکی از اندک بازماندگان کابینه‌ی ملی مصدق، سخنانی ایراد کرد. نام‌برده در آغاز از علی اردلان، مهندس مهدی بازرگان، و دکتر یدالله سبحانی، که به‌رغم بیماری در این آیین شرکت کرده بودند، سپاس‌گزاری کرد و نیز تلاش‌های پیوسته‌ی داریوش فروهر را در راستای بزرگداشت این روز فرخنده ستود.

دکتر امیرعلایی در سخنان خود به بیان برخی ویژگی‌های مصدق بزرگ، که او را چونان «آفتاب» و همراهانش را «فروزه‌ای» از آن نام نهاد، پرداخت؛ و، پس از نام‌برده، دکتر محمود مصدق به عنوان میزبان اصلی کیک‌هایی را که به نشان یکصدویازدهمین زادروز مصدق بزرگ به رنگ‌های پرچم ایران ساخته شده و از سوی دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران پیشکش شده بود برید و شمع‌های افروخته را خاموش کرد.

پس از آن، سرود ملی «ای ایران» را همگان خواندند و کیک‌ها میان کودکان و زنان و مردان روستایی و دیگر شرکت‌کنندگان پخش گردید؛ و سرانجام، انبوه رهروان مصدق بزرگ با شوروشادی روستای احمدآباد را ترک کردند. در بیست‌ونهم اردیبهشت‌ماه یک‌هزار و سیصد و پنجاه‌وپنج، در اوج اختناق که سراسر میهن را فراگرفته بود، حزب ملت ایران بزرگداشت این روز فرخنده را آغاز کرد و لوحی سنگی در مزار پیشوا به یادگار گذارد. از آن پس، همه‌ساله، حزب ملت ایران بیش‌وکم در این روز آیین‌های ویژه‌ای بر پا داشت و دیگران را به شرکت در آن فراخواند که، با خرسندی بسیار، در سال کنونی، گردهمایی شکوهمندی در قلعه‌ی احمدآباد پدید آمد. باشد که در سال‌های آینده فرخنده‌زادروز مصدق بزرگ در سراسر ایران‌زمین جشن همگانی گردد.